sense is conveyed by the double etymology of अपतिता (अपति, taddh. aff. तल् or अ-पतिता (from पत्, krit aff. क्त); or (by allusion) इह पुरो ऽनिलकम्पितविग्रहा मिलति का न वनस्पतिना लता। स्मरसि किं सखि कान्तरतोत्सवं न हि घनागमरीतिरुदाहृता ॥. Comp. also वक्रोक्ति. E. हु with अप, krit aff. क्तिन्.

अपह्नवान Tatpur. m. f. n. (-नः-ना-नम्) [1] Denying. [2] Concealing, e. g. आत्मानमपह्नवानः 'making one's self unknown, as by assuming another shape; or भूभृद्भिरप्यस्खलिताः खलूत्तैरपह्नवाना सरितः पृथूरपि (comm. अपह्नवाना स्वमहिम्नाच्छादयन्ती, scil. गङ्गा). E. हु with अप, krit aff. शानच्.

अपह्नोतृ Tatpur. m. f. n. (-ता-त्री-तृ) [1] One who denies. [2] One who conceals or secretes. E. हु with अप, krit aff. तृच्.

अपह्रास Tatpur. (-सः) Diminution, lessening. हस् with अप, krit aff. घञ्.

अपांवत्स Tatpur. m. (-सः) The name of a star (3° N. L. 183° Long. or 3° N. L. 180° Lat.). E. अपाम् (genit. plur. of अप्) and वत्स 'child of the waters'.

अपाक् Tatpur. ind. [1] Western. [2] Southern. (The word may be used in the sense of a nominative or ablative or locative.) For the meanings compare अपाच्. E. The neuter of अपाच् with luk of the taddh. aff. अस्ताति.

अपाक I. Tatpur. m. (-कः) [1] Not cooking, e. g. कृष्णलेष्वर्थालोपादपाकः स्यात्. [2] Immaturity. [3] Indigestion. [4] (ved.) One who is not foolish, wise, of accomplished intellect (पाक in the latter meaning being explained by पक्तव्य; see पाक ved.). E. अ neg. and पाक.

II. Bahuvr. m. f. n. (-कः-का-कम्) [1] Immature, raw; not ripe, said also of ulcers. [2] Undigested. [3] (ved.) Than whom or which there is nothing superior, incomparable; त्वष्टा दधक्कुष्मभिन्द्राय वृष्णे ऽपाको ऽचिष्टुर्यशसे पुरूणि (*Mahidh.* पाक इति प्रशस्यनाम। न विद्यते पाकः प्रशस्यो यस्मात्सो ऽपाकः); comp. the following. E. अ priv. and पाक.

अपाकचक्षस् Bahuvr. m. (-क्षाः) (ved.) Of incomparable brightness; an epithet of Agni. E. अपाक and चक्षस्.

अपाकज Tatpur. m. f. n. (-जः-जा-जम्) Not produced by maturing, naturally existing, as feel in air (according to the *Vaiśeshika* philosophy). E. अ neg. and पाकज.

अपाकरण Tatpur. n. (-णम्) [1] Driving away, removing; e. g. दोहनरहितायां पौर्णमास्यां वत्सापाकरणार्थायाः शाखाया अभावादुपवेषाय शाखाछेदो न कर्तव्यः ॥. [2] (In Law.) Payment, liquidation (of a debt); e. g. ऋणापाकरण ऋणी तत्पुत्रः पौत्र इति त्रयः कर्तारो दर्शिताः; or गृहीतस्य सुवर्णादेरप्रदानमृणानामनपाकरणम्। तथा देवर्षिपितॄणां संबन्ध्यृणस्यानपाकरणं च ॥. E. कृ with आ and अप, krit aff. ल्युट्.

अपाकरिष्णु Tatpur. m. f. n. (-ष्णुः-ष्णुः-ष्णु) Driving away, removing; e. g. वर्णः स्वर्णमपाकरिष्णुः 'a colour driving away gold' i. e. surpassing it (in beauty). E. कृ with आ and अप, krit aff. इष्णुच्.

अपाकर्तोस् Tatpur. (ved.) The same as अपाकर्तुम् of the classical dialect, i. e. to drive away, to remove. E. The genitive of an obsolete noun अपाकर्तु, the accus. of which is alone used, as in all similar cases, in the sense of our infinitive in the classical dialect; the native etym. expresses this thus: कृ with आ and अप, krit aff. तोसुन्, to indicate that the udátta accent is on अप i. e. on the first syllable.

अपाकर्मन् Tatpur. n. (-र्म) Payment, liquidation; e. g. वेतनस्यानपाकर्म. E. कृ with आ and अप, uṇ. aff. मनिन्.

अपाकशाक Karmadh. n. (-कम्) Ginger; the root in its undried state, green ginger (Mahr. अले). Comp. आर्द्रशाक. E. अपाक and शाक.

अपाकिन् Tatpur. m. f. n. (-की-किनी-कि) [1] Not ripe, raw, immature; said also of swellings. [2] Undigestible, as poisons; the same as अविपाकिन्. E. अ neg. and पाकिन्.

अपाकृति Tatpur. f. (-तिः) [1] Driving away, removal; e. g. वत्सापाकृतिः; comp. अपाकरण. [2] Emotion, as arising from apprehension, fear &c.; e. g. in the *Kirátárj.* निशम्य सिद्धिं द्विषतामपाकृतीस्ततस्ततस्त्या विनियन्तुमक्षमा .... उदाजहार (scil. द्रौपदी; comm. अपाकृतीर्विकारान्). E. कृ with आ and अप, krit aff. क्तिन्.

अपाक्त Tatpur. m. f. n. (-क्तः-क्ता-क्तम्) (ved.) Western; अपाक्तात् 'from the west'. E. अञ्च् (अन्चु) with अप, krit aff. क्त.

अपाक्रमत्. — अपाक्रमन् is a wrong reading instead of अपासरन्; see the remark s. v. अपासरत्.

अपाक्ष I. Tatpur. m. f. n. (-क्षः-क्षा-क्षम्) Present, perceptible. E. अक्ष् with अप, krit aff. अच्. (As an Avyayíbh. -क्षम् which the word probably is, instead of a Tatpur., the Etym. would be अप and अक्षि, samás. aff. टच्, in analogy with प्रत्यक्षम्, परोक्षम्, समक्षम्, अन्वक्षम्. Comp. also the Etym. of अध्यक्ष.)

II. Bahuvr. m. f. n. (-क्षः-क्षी-क्षम्) [1] Eyeless, blind. [2] Having a bad eye. E. अप and अक्षि, samás. aff. षच्.

अपाङ्क Tatpur. m. f. n. (-ङ्कः-ङ्का-ङ्कम्) The same as the following. E. अ neg. and पाङ्क.

अपाङ्क्तेय Tatpur. m. f. n. (-यः-या-यम्) [1] Not belonging to a line or row. [2] Not worthy of being in the same class or association, inadmissible into society, excluded. E. अ neg. and पाङ्क्तेय.

अपाङ्क्त्य Tatpur. m. f. n. (-ङ्क्त्यः-ङ्क्त्या-ङ्क्त्यम्) The same as the preceding. E. अ neg. and पाङ्क्त्य.

अपाङ्क्त्योपहत Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Defiled or contaminated by the presence of persons inadmissible into society. E. अपाङ्क्त्य and उपहत.

अपाङ्ग I. Tatpur. m. (-ङ्गः) [1] The outer corner of the eye. (In Medicine mentioned amongst the मर्मन् or vital parts above the clavicle.) [2] A sectarian mark on the forehead, made with coloured and fragrant pigments, as with saffron, Sandal &c.; comp. पत्रावली.

II. Bahuvr. 1. m. f. n. (-ङ्गः-ङ्गा or ङ्गी-ङ्गम्) Maimed, crippled. E. अप and अङ्ग; the Tatpur. being explained: अपगतो ऽङ्गात्. The femin. of the Bahuvr. is either टाप् or ङीष् according to *Pán.* IV. 1. 54. v. 1.; and the same remark applies to अपाङ्ग when it is a latter part of a Bahuvr. compound; the rule IV. 1. 56. not being to the contrary, since it merely concerns uncompounded words of several syllables, in the sense of स्वाङ्ग q. v.

2. m. (-ङ्गः) A name of Káma. E. अप and अङ्ग.

अपाङ्गक m. (-कः) A plant (Achyranthes aspera); the same as अपामार्ग, used as errhine to clear the head. E. अपाङ्ग, taddh. aff. कन्. (In the latter derivation it may also express the same as अपाङ्ग I.; and as a Bahuvr. अप-अङ्ग, samás. aff. कप् (fem. अपाङ्गिका), the same as अपाङ्ग II.)